

Can Togay (1955, Budapest) Balázs Béla-díjas magyar filmrendező, forgatókönyvíró, színész, költő, kurátor, kulturális diplomata.

Iancu Laura (1978, Magyarfalu, Moldva) a Magyar Művészeti Akadémia tagja, József Attila-díjas költő. Középfokú tanulmányait a csíkszeredai Nagy István Zenei és Képzőművészeti Liceumban végezte 1997-ben. Budapesten óvodapedagógusként, majd teológus-hittanárként diplomázott. A Szegei Tudományegyetemen néprajzsként végzett, majd a Pécsi Tudományegyetem Néprajzi Tanszékén szerezte meg PhD fokozatát. 2010 óta a MTA BTK Néprajztudományi Intézetének munkatársa.

Bogdán László (1948, Sepsiszentgyörgy) a Magyar Művészeti Akadémia tagja, József Attila-díjas író, költő. Középfokú tanulmányait a Székely Mikó Kollégiumban végezte, 1966-ban érettségizett. Segédraktárnok, állat-egészségügyi munkás, keramikus, nevelő, művelődési aktivista, majd 1969-től a sepsiszentgyörgyi *Megyei Tükör* belső munkatársa volt. 1987-től a *Hét* című bukaresti hetilapot szerkesztette. Az 1990-es években a sepsiszentgyörgyi *Háromszék* című napilapba politikai, kulturális és művelődéspolitikai cikkeket írt.

Rév Tamás (1982, Budapest) programozóként dolgozik szülővárosában.

Makai Máté (1986, Veszprém) Szentendréen él. A Fiatal Írók Szövetségének tagja. Az ELTE BTK doktoranduszaként irodalom- és kultúraelmélettel foglalkozik, különböző újságírói műfajokban publikált.

Simek Valéria (1953, Bakonycsérnye) költészetet egy dunántúli faluban – születési helyén – érlelődik, távol az irodalmi központok nyüzsgésétől és tolakodásától.

Triceps (1955, Nagyikinda, Jugoszlávia) színházi és filmrendező, performer, művészeti író, kulturális szervező. Budapesten él.

Ion Pop (1941) erdélyi román költő, irodalomtudós, esszéíró, egyetemi tanár, a Román Akadémia levelező tagja. Kolozsváron él. A közölt költemények *Elegii în ofensivă* (Elégiák támadásban), *Soarele și uitarea* (A nap és a feledés), *Casa scârilor* (Lépcsőház) verskötetében jelentek meg.

Marie Luise Kaschnitz (1901–1974) német költő, író, bátor hangvételű esszéíró, népszerű rádiójátékok szerzője, az 1945 utáni német irodalom kiemelkedő képviselője.

Matilde Campilho (1982, Lisszabon) portugál költő. 2010 és 2014 között Lisszabon és Rio de Janeiro között ingázott, Lisszabonban szerkesztőként, Rio de Janeiróban újságíróként dolgozott. Ez idő alatt jelent meg az első verseskötete 2014-ben, Jóquei (Zsoké) címmel. 2015-ben elnyerte a Teixeira Költészeti Nagydíjat. Mind Portugáliában, mind Braziliában elismert költő.

José Luis Peixoto (1974, Galveias). A Lisszaboni Egyetemen szerzett diplomát modern angol és német irodalomból. Regényíró, költő és drámaíró. Az Egyetlen pillantás nélkül című regényét húsz nyelvre lefordították, és elnyerte vele a Saramago Irodalmi Díjat (2001). Az azóta megjelent regényei is a világ minden táján ismertek. Költőként is jelentős. 2008-ban ő kapta a Daniel Faria Díjat. Első verseskötete 2001-ben jelent meg.

Joaquim Pessoa (1948, Barreiro) portugál költő, festő, marketing- és reklámszakember, a portugál ösko-

ri művészet elismert magánkutatója. Irodalmi karrierje 1975-ben kezdődött, azóta harminc önálló kötete jelent meg. Számos irodalmi díj birtokosa. 2015-ben Moita önkormányzata – a költő negyvenéves munkásságának elismeréseképp – létrehozta a Joaquim Pessoa Költészeti Díjat, portugál nyelven írt, még kiadatlan költői művek számára.

Daniel Jonas (1973, Porto). A Portói Egyetem modern nyelvek és irodalom szakán szerzett diplomát, tudományos fokozatot pedig a Lisszaboni Egyetemen, irodalomelméletből. Tanár, költő, műfordító. John Milton, Shakespeare és Pirandello portugál fordítója. 1997-től tíz verses kötetet jelent meg. Rangos irodalmi díjak, többek közt a PEN Költészeti Díj birtokosa.

Tatiana Faia (1986, Lisszabon). A Lisszaboni Egyetem Bölcsészettudományi Karán szerzett diplomát, és ott doktorált görög irodalomból. Költő és társszerkesztője egy irodalmi magazinnak (Itaca e Ágio). Oxfordban él. 2011 óta három verseskötete jelent meg.

Domján Edit kritikus, Veszprém-ben él.

Hörcher Eszter (1984, Budapest) a pesti Páva utcai Holokauszt Emlékközpont munkatársa.

Móra Regina (1977, Zenta) az Újvidéki Egyetem, Bölcsészettudományi Kar, Magyar Tanszék. Könyvei: Színek [versek]. Sziveri János Művészeti Színpad, Muzsola, 2010.; Peramlakók [regény]. Fórum, Újvidék, 2015.; Pöttömvaros [meseregény]. Fórum, Újvidék, 2017.

Barlog Károly (1986, Zenta, Jugoszlávia) író, Délegyházán él. Az újvidéki Egyetem Bölcsészettudományi Kar, Magyar Nyelv és Irodalom Tanszékén szerzett oklevelet.

Péntek Imre (1942, Lenti) József Attila-díjas költő és képzőművészeti kritikus. Zalaegerszegen él.

Faludi Ádám (1951, Tatabánya) József Attila-díjas író és költő.

Szirmai Péter (1970, Budapest) író, építészmérnök és környezetvédő. Budapesten él.

Szente B. Levente (1972, Szörényváron = Drobeta-Tumu Severin) 1979 óta Székelykeresztúron él családjával. Ugyanitt, az Orbán Balázs Gimnáziumban érettségizett 1992-ben. A székelykeresztúri vaskohászati szakliceumban 1991-ben végzett. 2001–2002-ben a marosvásárhelyi Tanárképző Főiskola magyar-néprajz szakának hallgatója, majd átiratkozik a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetem magyar néprajz és antropológia szakára. Első írásai a Romániai Magyar Szóban jelennek meg 1994-ben. Több irodalmi pályázat nyertese vers, mese kategóriában.

Arany László (1957, Keszthely) több irodalmi lap közölte verseit. Önálló könyvei: (szellem)válaszok (versek, 1990); A Nap- és Holderók egyensúlya (versek, 2011); Kiterített Rókabőr (Egy Kívülálló feljegyzése, 2017). Tagja a Magyar Írószövetségnek. Jelenleg Budapesten él.

Buzás Huba (Medgyesegyháza, 1935. április –) költő, nyugalmazott bíró. Veszprém-ben él.

Petrik Iván (1971, Balassagyarmat) az ELTE BTK-n végzett történelem szakon. Prózát, verseket és elvettve történelmi tanulmányokat ír. Pápán él, levéltárosként dolgozik.